EBÛ ABDULLAH RUGANDÎ

Evliyânın büyüklerinden. Künyesi, Ebû Abdullah olup, adı Muhammed bin Hasen'dir. Tûs'da yaşamıştır. Ebû Osman Hayri'nin sohbetlerine devam ederek ondan çok istifâde etti. Birçok âlimin sohbetinde bulundu ve onlardan ilim öğrendi. Yaşadığı beldede zamanın bir tanesi idi. Derecesi yüksek idi. Kerâmet sahibi olup himmeti çok idi. İnsanlardan uzak bir hayat sürmüştür. 350 (m. 961) yılından sonra vefât etti.

Ebû Abdullah'ın birçok hikmetli sözleri vardır. Buyurdu ki: "Bir kimse gençlik çağında Allahü teâlâya karşı vazîfelerini yerine getirmezse ve yaptığı hatalara tövbekâr olmazsa, Allahü teâlâ, ihtiyârladığı zaman onu zelîl eder."

"Hâller ancak ilmin verdiği neticelerin sonucunda sıhhat bulur. İlmin önemi unutulmamalıdır. Eğer ilim olmasaydı, kalbe ne bir korku girebilir, ne onda itminan hasıl olur, ne de bir sükûnet hâli olurdu."

"Sofî, rabbânî hazlarla meşgûl olan kişidir."

“Peygamber efendimiz hiçbir zaman üzülmezdi. Onun üzülmesi, sadece ümmeti içindi. Çünkü O, rahmet ve şefkat doluydu. Ümmetinin her muhalif hâli de bildirilince, üzülürdü.”

“Kulların ma’rifet bakımından en üstün olanları belanın en çoğuna sâhib olurlar.”

“Sakın size verilen herhangi bir hizmette seçme yapmaya kalkmayın. Muradınıza nail olmak istiyorsanız, hep hizmet edin. Evliyâya hizmet eden herkes, ondan himmet, feyz ve bereket alır.”

1) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 124